

“La vida d'un **actor porno** és com la d'un **futbolista**: limitada”

Nacho Vidal arrasa al món del porno internacional. En aquesta entrevista, l'actor nascut a la capital del Maresme explica els detalls de la seua ascensió professional.

—Què l'ha empès a dirigir les seues pròpies pel·lícules porno?

—És la forma perfecta per rendibilitzar al màxim el meu treball com a actor. Jo mateix les rode i les interprete. Són modestes, però les escenes sexuals són imaginatives i fortes.

He de dir que la vida professional d'un actor porno és com la d'un futbolista: limitada i amb data de caducitat, així que que no podem deixar passar els nostres millors anys.

—Com ha estat la seua experiència en la indústria pornogràfica americana?

INTERNACIONAL FILM GRUP

Nacho Vidal ha destacat molt en el porno americà, però troba esgotador el ritme de treball que marca el cinema X ianqui.

Presentació de l'obra de Perejaume per a la Plataforma per la Llengua amb la presència del mateix artista

La llengua del Turó de l'Home amb l'observatori a la punta

i presentació del Consell Consultiu de la Plataforma per la Llengua, amb intervencions de: Salvador Cardús, Jordi Font, Josep Mª López Llaví, Albert Manent, Isidor Marí, Fèlix Martí, Jordi Sánchez, Miquel Sellarès, Miquel Strubell, Josep Mª Terricabras, Joan Triadú i Vicenç Villatoro. Presenta: Jordi Porta.

**28 de juny,
a 2/4 de vuit del vespre
a l'Auditori del MACBA (Plaça dels Àngels 1, Barcelona)**

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA

Rocafort, 242 bis, 3r pis - 08029 Barcelona - Tel. 93 321 18 03 - Fax: 93 321 12 71

A/e:plataforma@estelnet.com

—Al·lucinant, però també molt esgotadora. Estats Units és un altre món. Allà, el porno és un negoci que mou molts milers de milions de dòlars al cap de l'any. Es treballa a un ritme endimoniat, i tot funciona amb una professionalitat realment sorprenent. Es produeixen més de mil pel·lícules cada mes, i el treball t'acaba sobrepasant. Jo em vaig convertir en un dels actors de moda i tots els dies havia de rodar fins a tres i quatre escenes, sense descansar ni dissabtes ni diumenges. Però em vaig haver de plantejar prendre-m'ho amb més calma; en cas contrari, no hauria aguantat tanta pressió.

—Fins a quin punt Barcelona ha estat important per a la indústria porno de l'estat espanyol?

—Barcelona ha representat un paper fonamental en la recuperació del porno a l'estat espanyol. Fa uns anys el nivell era molt baix, i gairebé tots els films que es produïen eren “grollers”.

Però ara tot ha canviat: tenim el Festival Internacional de Cine Eròtic, apareixen actors i actrius, hi ha directors molt bons com Narcís Bosch...

—Què recorda dels seus primers temps com a *amateur*?

—Les meues actuacions al Bagdad, quan a penes tenia experiència en una cosa tan difícil com fotre en directe davant un públic que ha pagat per veure't. Jo vaig debutar amb la meua núvia, que en aquella època era Sara Bernat, i en la nostra primera actuació tot va sortir perfecte. Però després vaig estar una setmana sense aconseguir una erecció, i vaig començar a posar-me nerviós i a pensar que el porno no era per a mi. Afortunadament allò va ser un miratge, i ja mai més he fallat: al poc de temps vaig debutar en el cine porno interpretant pel·lícules on havia de cardar amb senyores grans. Tots aquests anys em van servir per a agafar confiança, perdre la vergonya i confiar en les meues possibilitats.

—I vostè, per què es dedica al cine X?

—Supose que, en el fons, perquè sóc un poc exhibicionista. I perquè m'encanta el món del cine en general. El trobo fascinant.

Manuel Valencia